

VOLNÉ ZÍSÍČÍ AVIČÁŘ

POUDRA „KDO JE NEJSLABŠT“

P. List:

- co shýbat na sebe když
slou? plomenek je
výbavou a uvařit těkami
kolikrát slámkou (pozdě
stříbit)

- nekresli jiného bokodýma
(graf. v.) △ i A (tvaru
čtvrtky)

u Mg. tabule:

- měří rozměry písniček podle
obříků + plamenu a počtu

Na koberci: "červi medu pro pes..."

- tríduj obříků

les x dřív

- dej žukům kolik kolíků (bodlivé)
kolík je tuk a kostev

Na koberci:

- skloďanka a pořádky
+ jak uspíti jedku Pichulku
- pořádky obřík

- slouží slouží podle novou
"zavíce"

u stolečku:

- se klenou pepsíra pořádky
dle plamenu instrukce plamenu
"zepětka" nebo "zíčky"

- všechny do kreslí

hřebenek s dřívíky
zíčky - strávili les (dříví)
zíčky a pepsíra hřebenek
(dle frontní dříví)

AH: pepsíra
perleť

stříbitky zíček

nečekat první:

"Venusy" • "Kefice"

PHZ: "kristal když se pěší"
"Kefice mládě"
hranec s polohou, Medvídek
a bubín

posteh pořádky

"Kdo je nejlepší?"
(Kefice, Ondrák)

"je uspíši jedku Pichulku"

bíléhoš s polohou - "zíček"
"Venusy"
Medvěd

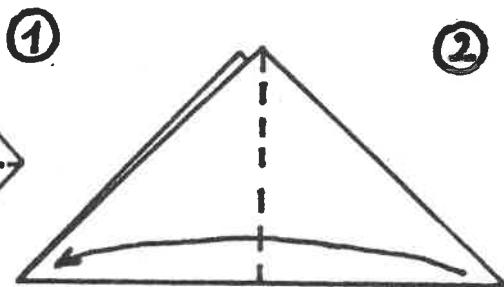
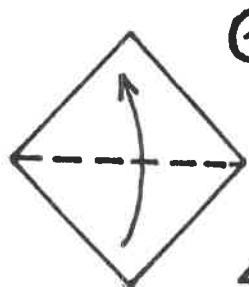
"Venusy nejsem
zíček, venise"

- přesobky mořské "zíček"
přes "přesky" (plot-pohled)

- čtrveček po jiných polekálek

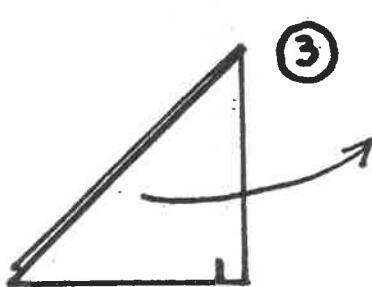
PH: Venusy houbačky, Nejlepšia
Kefice na světě

LIŠKA

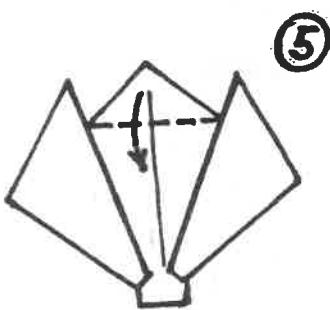

přelož

②

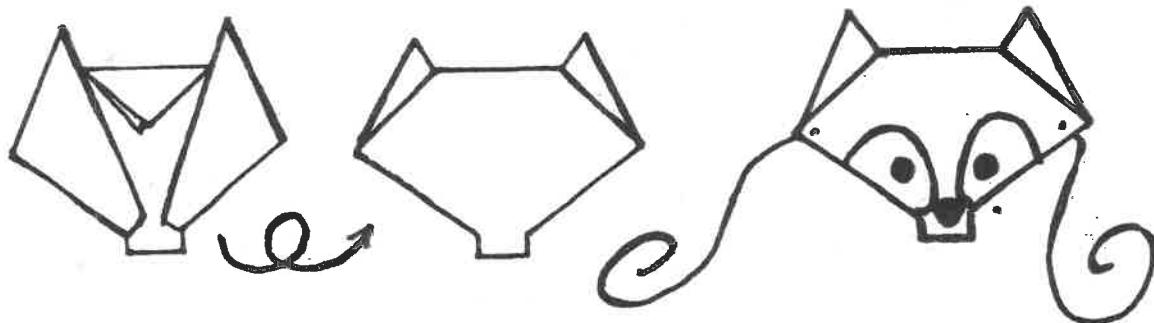
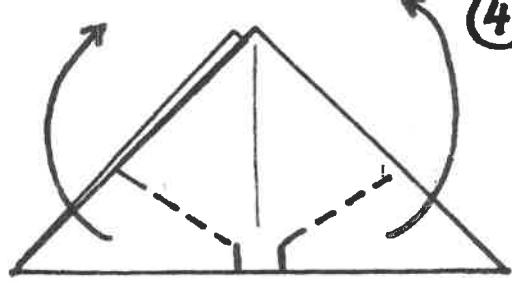

nastříhní ☒

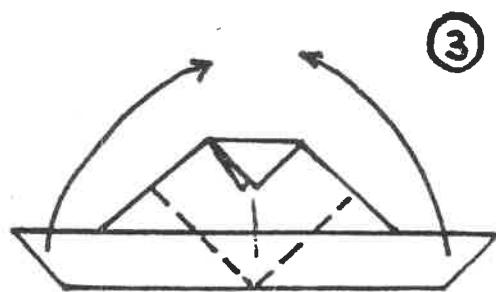
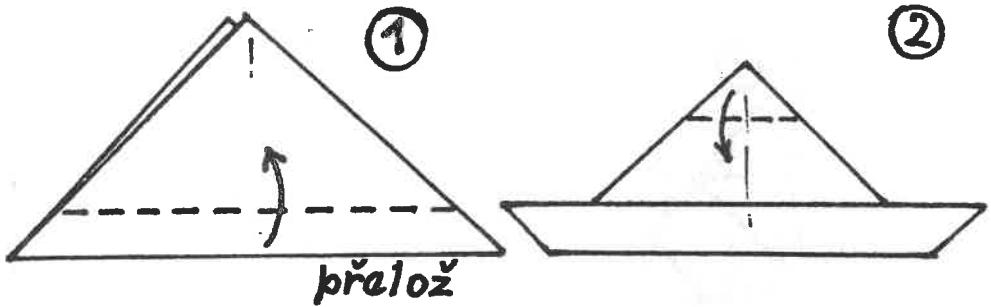
④

⑤ přehni

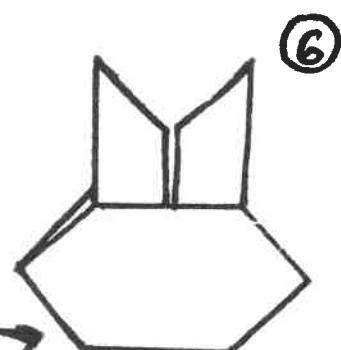
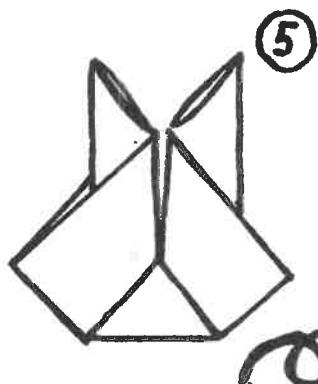
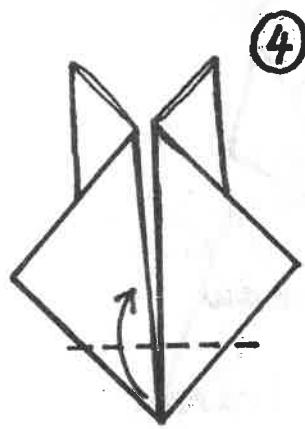

otoč na opačnou
stranu

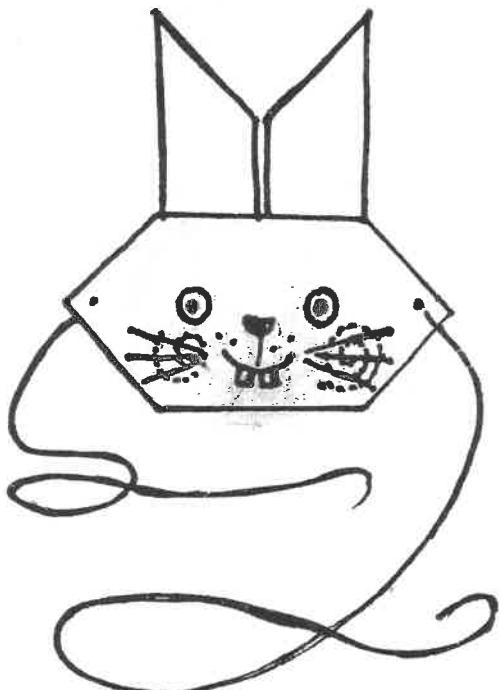
ZAJÍC

přelož ve směru šípek

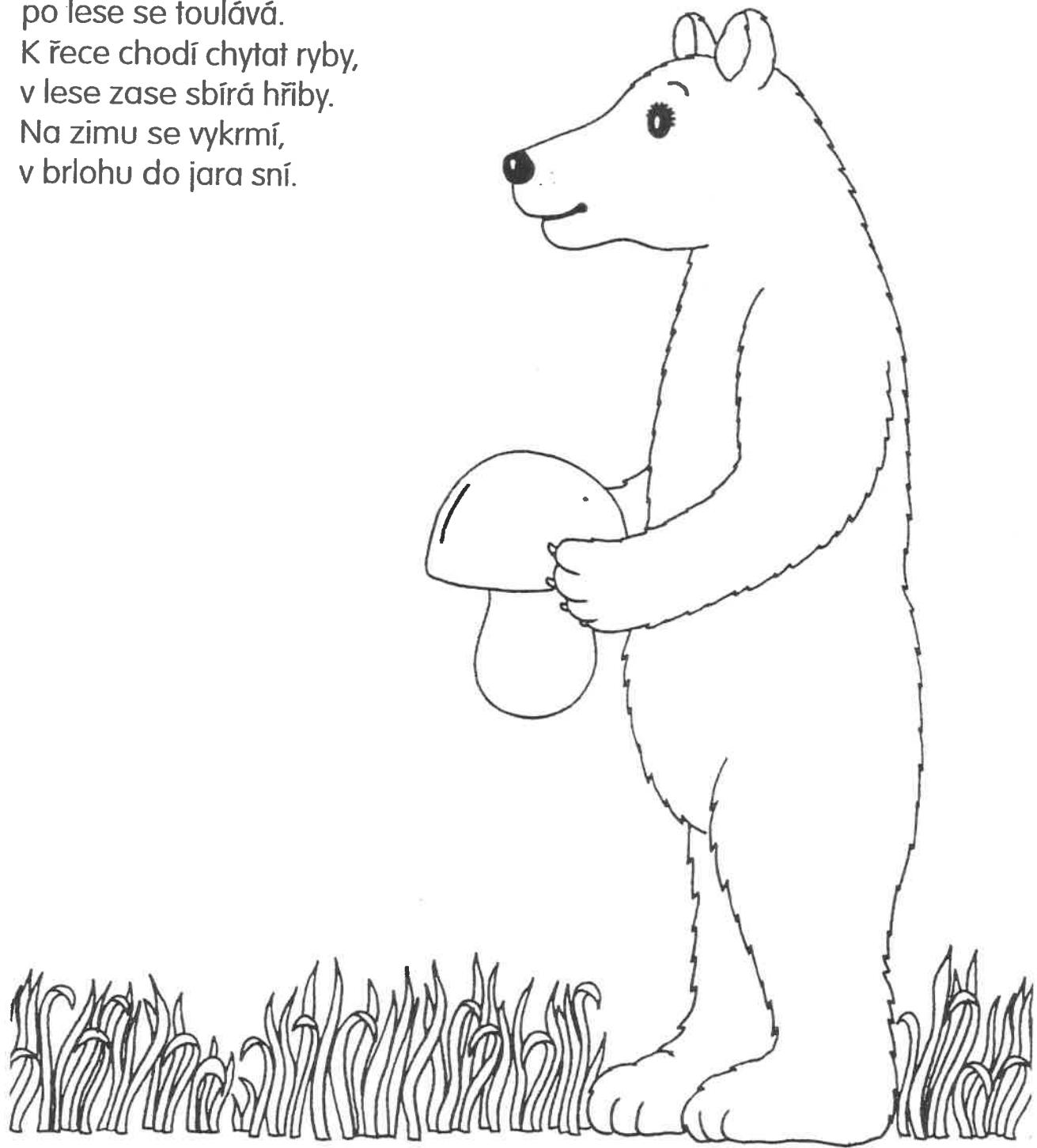
otoč na opačnou
stranu

HÁDANKA - MEDVĚD

Hustý, hnědý kožich má,
po lese se toulává.
K řece chodí chytat ryby,
v lese zase sbírá hřiby.
Na zimu se vykrmí,
v brlohu do jara sní.

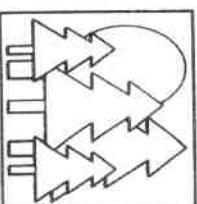
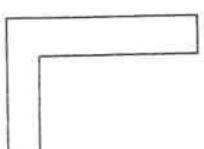
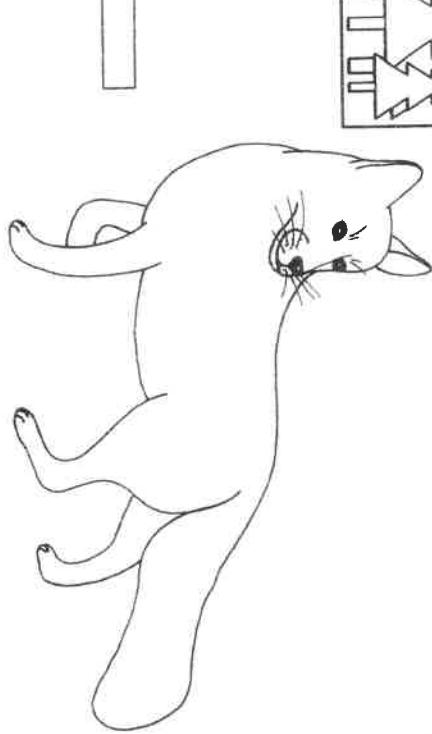
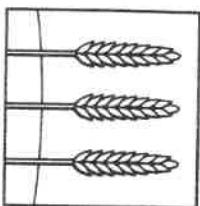
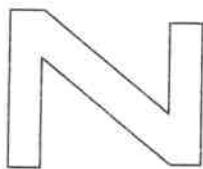
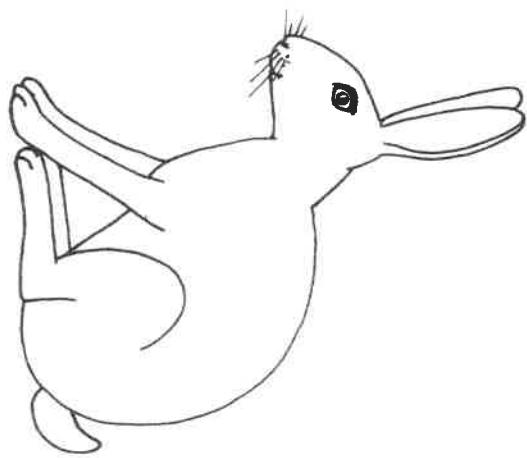
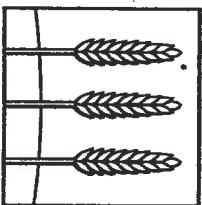
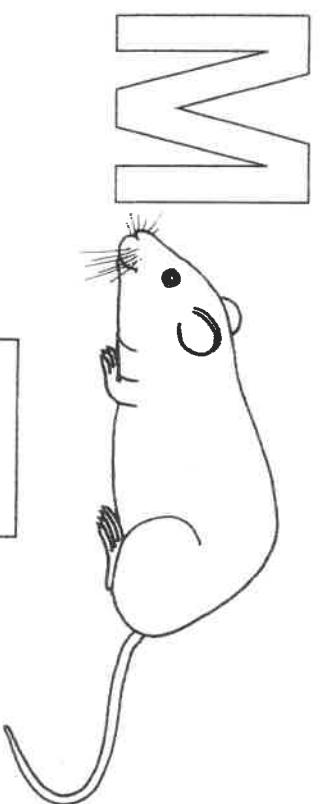
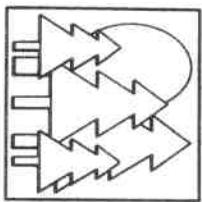
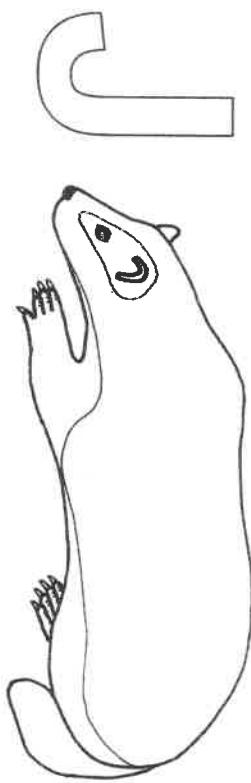

VEVERKA

Oříšky i šišky,
lesní plody, šípky
veverka na zimu si nese
do svého pelíšku v lese.

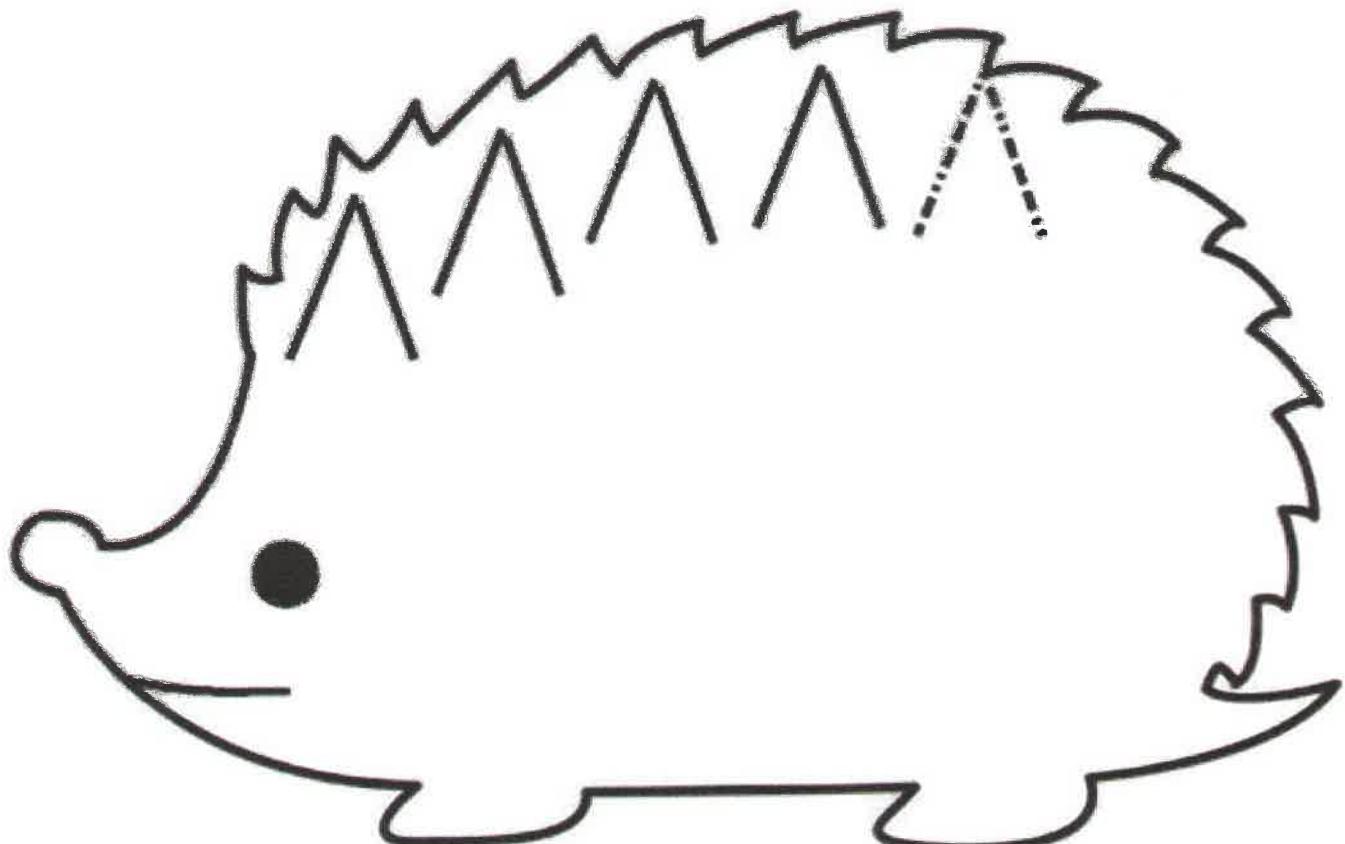
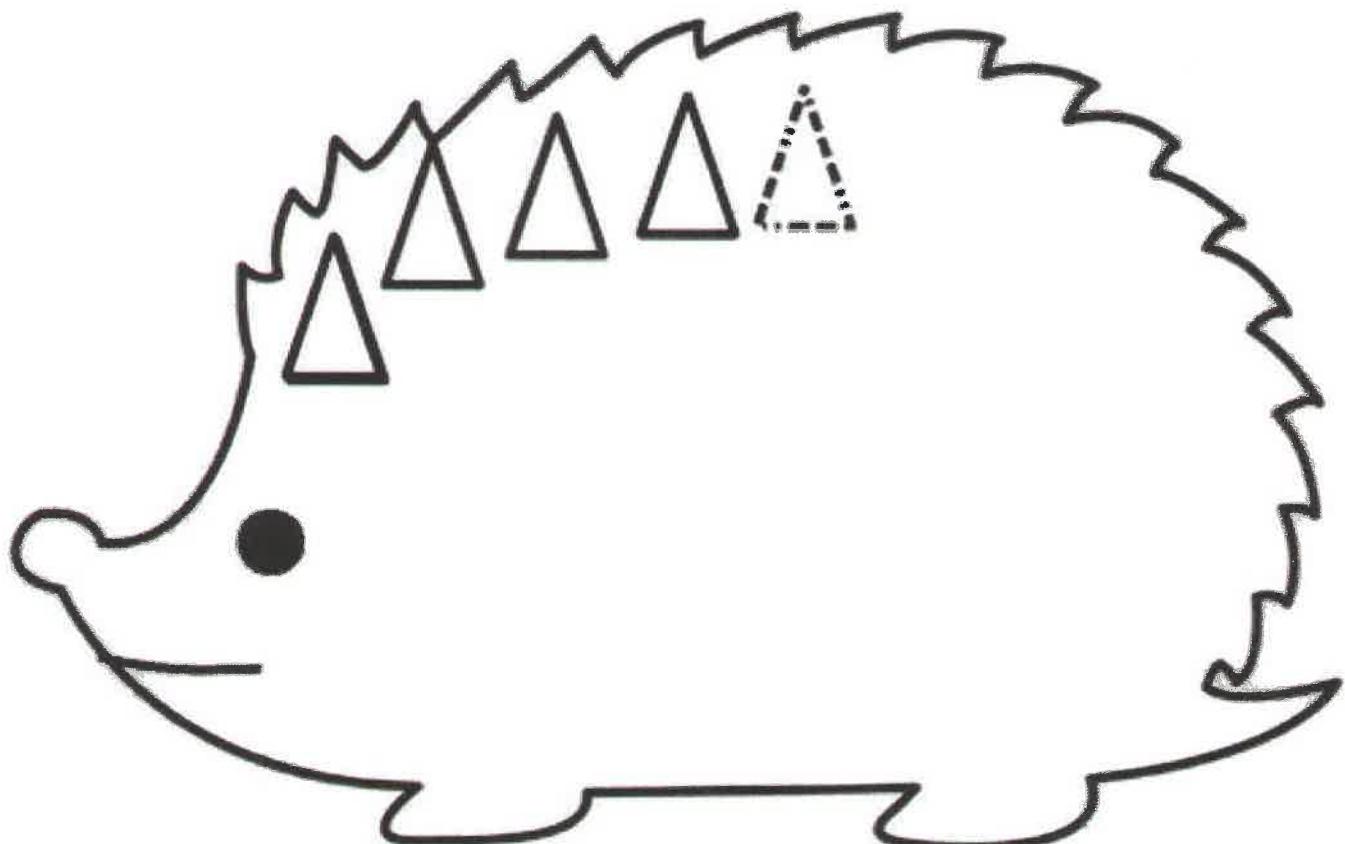

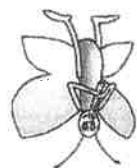
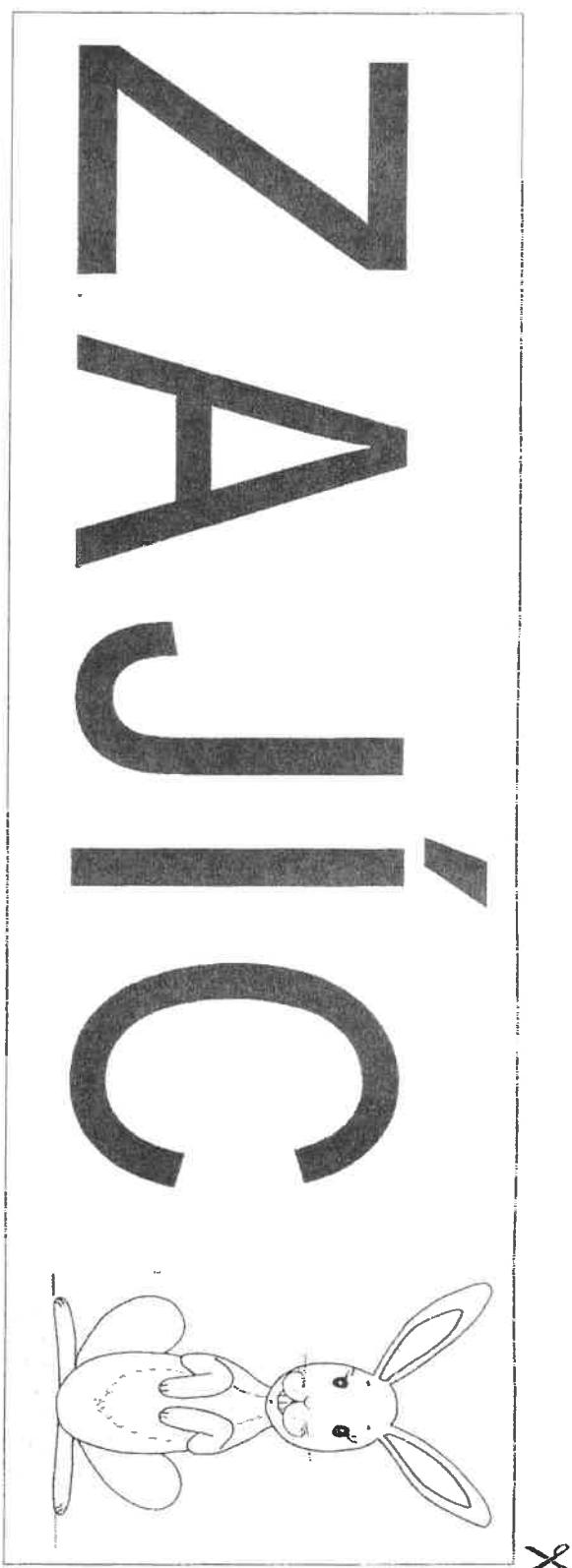
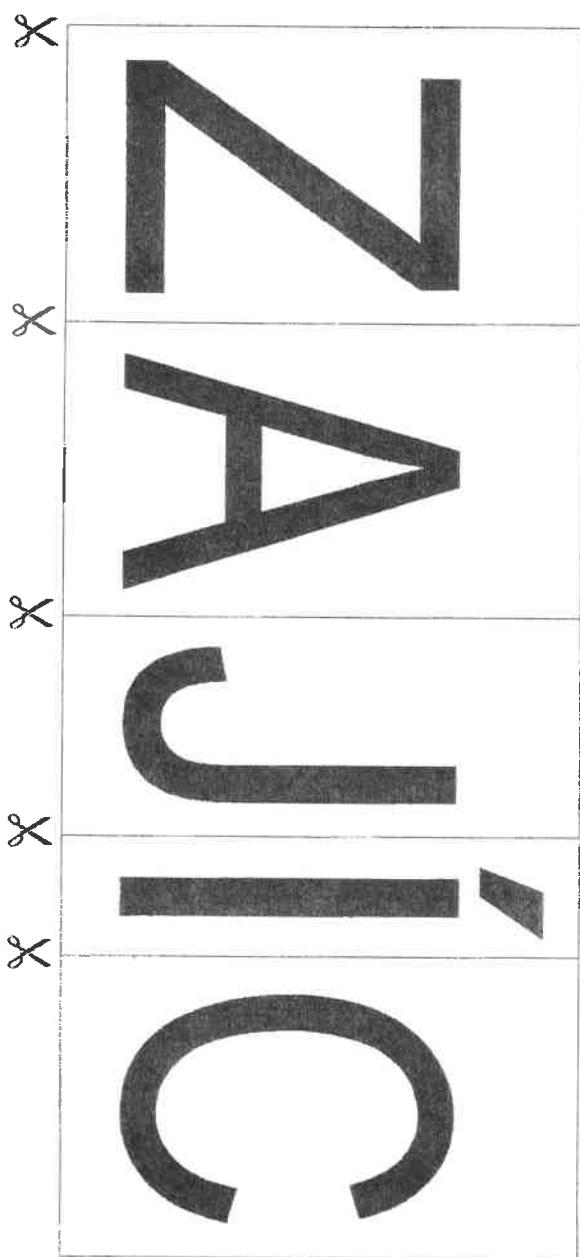
U ŠKÁSTE NA RĀČÁTKU PLOVÁ? PÍMENKO SI VYBAVI, VYDRAČ, KOLIKRÁT TLESKNEŠ?
(POČET SLABIK)

Graphisme

Prénom :
Complete les pics du hérisson.

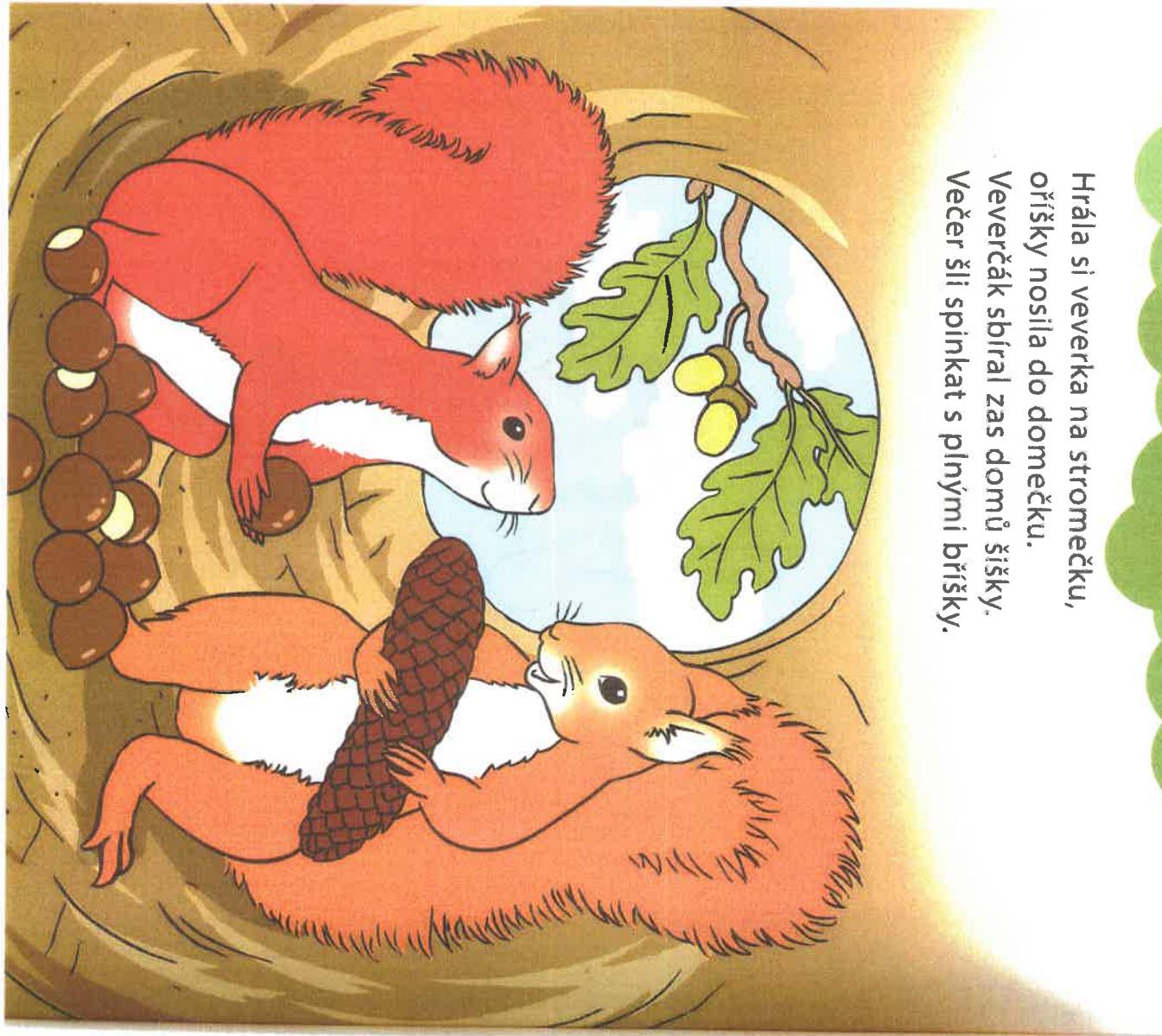

SLOZ SLOVO PODLE VZOORU

PŘÍLOHA: HRAJEME SI A VYSLOVUJEME, HLÁSKA Z - ZAJÍC
HRAJEME SI : TEMATA NA CELÝ ROK
GABRIELA MILADA PRÍKRYLOVY

Ve verky

Hrála si veverka na stromečku,
oříšky nosila do domečku.
Veverčák sbíral zas domů šíšky.
Večer šli spinkat s plnými bířšky.

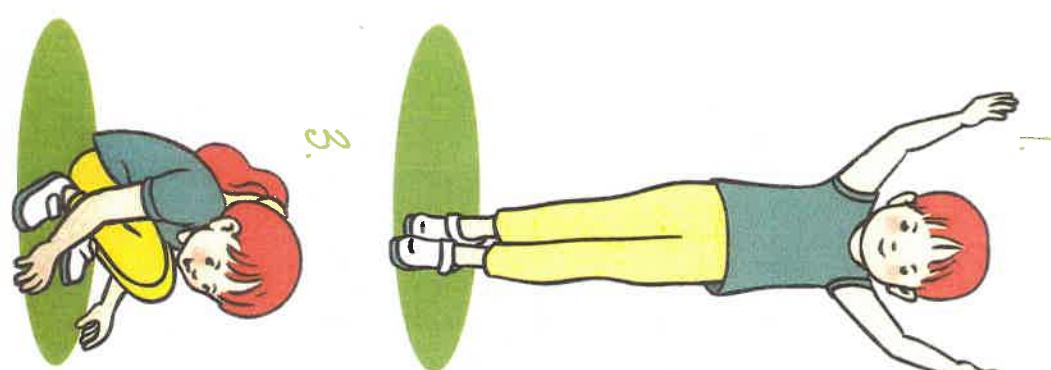
1. Vrážíme se na špičky, ruce vzpažíme
a zažázeníme strom.

Hrála si veverka na stromečku,

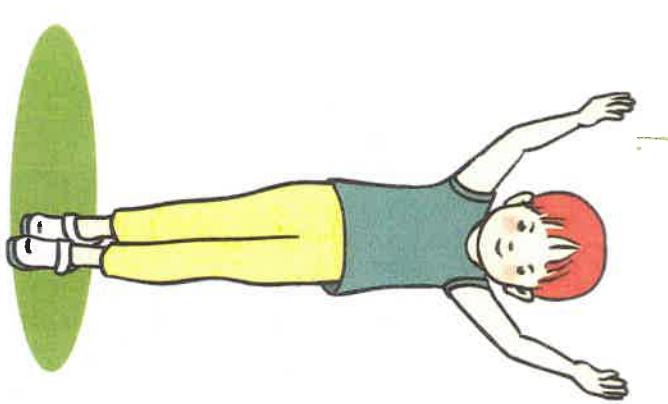
Dřepneme si předvedeme rukama sbíření
Veverčák sbíral zas domů šíšky.

2. Stále jsme na špičkách, vzpaženýma rukama
„hráme“ oříšky

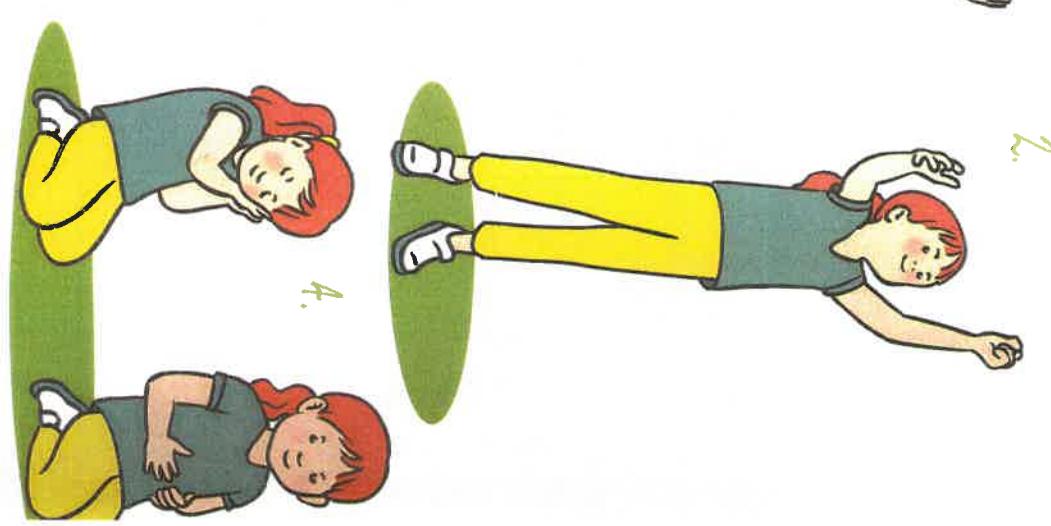
Veverčák sbíral zas domů šíšky.

3.

1.

4.

2.

Večer šli spinkat s plnými bířšky.

Dřepneme si předvedeme rukama sbíření
Veverčák sbíral zas domů šíšky.

Položíme ruce dlaněmi na sebe a přeložíme
nejprve k levému a poté k pravému uchu a
rukou počítáme kroužkým pohybem bířšky.

„Veverky houbařky“

Pomůcky: žádné

Věk dětí: 5+

Počet dětí: libovolný

Motivace: Veverky si na zimu shánějí zásoby, ale kromě oříšků a šíšek mají rády také houby. Nasbíráme si také nějaké houby jako veverky?

Cíl: rozvoj rychlosti a obratnosti

Popis hry

Motivační říkanka.

Zásoby na zimu

Autor: Michael Novotný

*Veverka si na zimu,
kvapem shání svačinu.
Dostala tip od lišky,
ať natrhá oříšky.*

Děti se rozeběhnou po herně (hristi, lese) a udělají dřep – stanou se houbami. Jedno dítě je veverkou, chodí mezi nimi a sbírá je, to znamená, že dítě, kterému položí veverka ruku na hlavu, jde za ním. Tak se vytvoří zástup sesbíraných hub. Houbař vyvede houby z lesa ven, tam se obrátí a zvolá: „Houby, hup, usmažím vás!“ Houby utikají zpět na svá původní místa a opět přejdou do dřepu a veverka se je snaží chytit. Kterou houbu chytí, ta vypadává ze hry. Hra se opakuje několikrát, aby se děti v roli veverky vystřídaly. Veverka musí zavést děti do vzdálenosti nejméně 10 m od jejich míst. Kladerne důraz na orientaci, děti si mohou svá místa označit – stuhou, kroužkem, křídou, venku kamínkem.

VEVERKY

Marie Kružíková

F C F

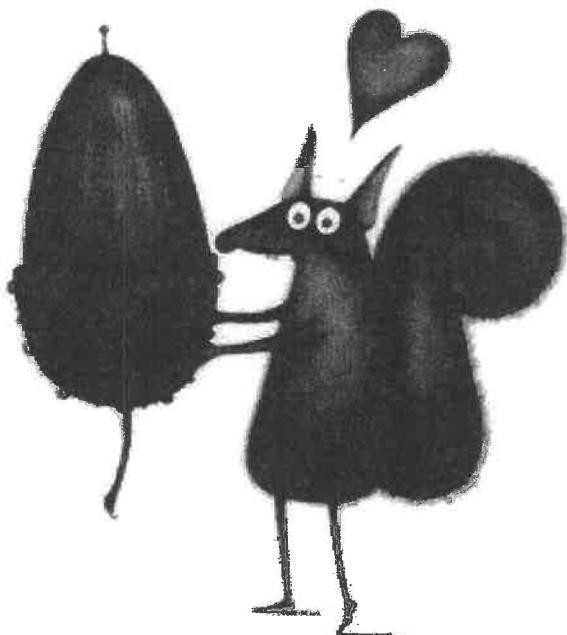
1. Cu-pi-ty, cu-pi-ty, hop-ky a hop- ky, hle-dá-me
2. Ve-ver-ča - ta pěk-ně pro-spí-va - jí a u-mí vše-ch-

C F B C

se-mín-ka, o - říš-ky, drob - ky pro mlá-dá - ta,
no to, co u - mět ma - jí. I no - vé vě - ci

F B F B F

ve-ver-ča - ta, a-by mě - la bříš-ka do - ku - la - ta...
po-zná-va - jí, ra-dost vám po-kaž-dé u - dě - la - ji!

ZAJÍČCI

Marie Kružíková

Svižně

C F

1. Je to prav-da, na mou du-ši - všem za-jíč-kům u-ši slu-ši.
2. Jsme za-jí-ci ši - ku - lo - vé, u - čí - me se vě-ci no-vé,

C F G

Hod-ně smí-chu na - po - ví - dá, že nás tu je pl - ná tří - da.
ne-sta-čí nám to, co ví - me, vše-mu rych-le ro - zu - mí - me.

Ref. C F C G

Za - jič - ci, u - šáč - ci ne - po - se - dí chví - li, bě - ha - jí,
Za - jič - ci, u - šáč - ci rá - no přij - dem sem, ví - tá - me,

C G C

hop-sa-jí - a tě - líč - ko sí - lí... kaž-dý no-vý dení
sla-ví-me

